DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 27 grudnia 1988 r. Nr 25*

TREŚĆ:

199

UCHWAŁA Nr 15
Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach
z dnia 20 października 1988 r.

w sprawie opłaty targowej

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się wysokość dziennych stawek opłaty targowej pobieranych na targowiskach i innych miejscach wyznaczonych czasowo jako miejsca handlowe na obszarze miasta i gminy Myślenice, zgodnie z załącznikiem do uchwały.

§ 2.

Opłata targowa płatna jest gotówką do rąk inkasenta jednostki gospodarczej prowadzącej targowisko za pokwitowaniem.

§ 3.

Traci moc uchwała Nr VII/39/85 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 5 września 1985 r. w sprawie opłaty targowej (Dz.Urz. WK Nr 21, poz. 167).

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy:
E. Łapa

Załącznik do uchwały Nr 15
Rady Narodowej Miasta i Gminy
w Myślenicach
z dnia 20 października 1988 r.
(poz. 199)

DZIENNE STAWKI OPŁATY TARGOWEJ

Lp.	Przedmiot opłaty	Wysokość stawki opłaty
1.	Od każdej wystawionej na sprzedaż sztuki	
	a) konie	500.—
	b) bydło	500.—
	c) jałowizna, źrebięta	300.—
	d) trzoda chlewna do 6-ciu miesięcy	150.—
	e) trzoda chlewna powyżej 6-ciu miesięcy, cielęta	200.—
	f) owce i kozy	150.—
2.	Sprzedaż wozu konnego	300.—
3.	Sprzedaż z samochodu przyczepy samochodowej — od samochodu i oddzielnie od przyczepy	500.—
4.	Sprzedaż obnośna z ręki, kosza, skrzynki, wiadra itp. — od osoby	100.—
5.	Sprzedaż z wózka ręcznego, roweru itp. — od wózka, roweru itp.	150.—
6.	Sprzedaż małych ilości warzyw, jagód, grzybów, kwiatów itp. — od osoby	100.—
7.	Zajęcie placu pod stoisko lub towar przeznaczony do sprzedaży, niezależnie od rodzaju towarów za 1 m² zajętej powierzchni	150.—
8.	W przypadkach nie wymienionych w pkt. 1—7	150.—

200

UCHWAŁA Nr 16

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 20 października 1988 r.

w sprawie podatku od posiadania psów

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się podatek od posiadania psów w wysokości:
1) na obszarze miasta Myślenice w domach wielomieszkaniowych zakładowych oraz znajdujących się w zarządzie lub administracji Spółdzielni Mieszkaniowej:
   1) od pierwszego psa 2.000 zł
   2) od drugiego psa 3.000 zł
   3) od trzeciego i każdego następnego psa 4.000 zł
2) na obszarze miasta Myślenice w domach nie wymienionych w pkt 1 oraz na obszarze gminy Myślenice w domach nie związanych z gospodarstwem rolnym:
   1) za pierwszego psa 1.000 zł
   2) od drugiego psa 2.000 zł,
   3) od trzeciego i każdego następnego psa 3.000 zł.

2. Właściciele lub samoistni posiadacze gospodarstw rolnych, na których ciąży obowiązek podatkowy w podatku rolnym od gruntów, opłacają podatek od posiadania psów w wysokości:
   1) od drugiego psa 2.000 zł,
   2) od trzeciego i każdego następnego psa 3.000 zł.

§ 2.

Podatku od posiadania psów nie pobiera się:
1) z tytułu posiadania psów będących pomocą dla osób kalekich (niewidomych, głuchoniemych i niedołężnych),
2) z tytułu posiadania psów utrzymywanych w celu pilnowania gospodarstw rolnych — po jednym na każde gospodarstwo, a utrzymywanych w celu pilnowania stad na pastwiskach — bez względu na liczbę.

§ 3.

Zwalnia się od obowiązku uiszczania podatku od posiadania psów za pierwszego psa:
1) dozorców nocnych — jeżeli pies służy do wykonywania ich obowiązków,
2) osoby samotne będące inwalidami I i II grupy,
3) osoby czasowo przebywające na obszarze miasta i gminy, jeżeli opłaciły podatek od posiadania psów za dany rok podatkowy w miejscu stałego zamieszkania.

§ 4.

Obniża się o 50% podatek od posiadania psów dla:
1) członków Polskiego Związku Łowieckiego utrzymujących jednego psa dla celów myśliwskich,
2) emerytów i rencistów prowadzących samodzielne gospodarstwa domowe od jednego psa w gospodarstwie domowym.

§ 5.

1. Podatek od posiadania psów płatny jest w gotówce z góry bez wezwania w ciągu miesiąca stycznia każdego roku lub w ciągu miesiąca od zaistnienia okoliczności uzasadniających pobranie podatku.

2. Podatek pobiera się w wysokości połowy stawek określonych w § 1, jeżeli okoliczności uzasadniające pobranie podatku powstały w drugim półroczu roku podatkowego.

§ 6.

1. Sposób poboru podatku od posiadania psów na obszarze miasta regulują odrębne przepisy.

2. Na obszarze gminy podatek od posiadania psów pobiera Urząd Miasta i Gminy. Urząd jest obowiązany do prowadzenia ewidencji podatników podatku od posiadania psów, która powinna zawierać imię i nazwisko posiadacza psa, miejsce zamieszkania posiadacza, liczbę posiadanych psów, datę wejścia w posiadanie psa i utraty posiadania, kwotę podatku przypadającą od każdego psa oraz daty i kwoty dokonanych wpłat podatku i odrębnie odsetki za zwłokę.

§ 7.

Traci moc uchwała Nr VII/40/85 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 5 września 1985 r. w sprawie podatku od posiadania psów (Dz.Urz. WK Nr 21, poz. 168).

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy:
E. Łapa

201

UCHWAŁA Nr 17

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 20 października 1988 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie opłaty miejscowej

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

W § 2 ust. 1 uchwały Nr IX/55/86 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 31 stycznia 1986 r. w sprawie opłaty miejscowej (Dz.Urz. WK Nr 4, poz. 38) kwotę „10 zł" zastępuje się kwotą „20 zł".

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy:
E. Łapa

202

UCHWAŁA Nr 18

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 20 października 1988 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

W uchwale Nr 23 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny (Dz.Urz. WK z 1985 r. Nr 21, poz. 166) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Obniża się o 50% stawki określone:

1) w § 1 dla osób fizycznych:
   a) w wieku powyżej 60 lat, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
   b) wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową w ograniczonym zakresie czasowym jako działalność uboczną lub sezonowo w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy w roku,
2) w § 2 ust. 1 dla osób fizycznych, będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub samoistnymi posiadaczami nieruchomości z wyjątkiem zajmowanych na cele rekreacyjne".

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zwalnia się od świadczeń na fudusz gminny:

1) osoby fizyczne, które są czynnymi członkami ochotniczych straży pożarnych lub dostarczają stale środki transportowe do pożarów, ćwiczeń i zawodów pożarniczych,
2) inwalidów I grupy oraz inwalidów wojennych, z którymi nie zamieszkują wspólnie dorosłe dzieci posiadające własne źródło dochodu,
3) wdowy samotnie wychowujące co najmniej 3 dzieci do lat 16,
4) osoby fizyczne dotknięte skutkami wypadków losowych lub klęsk żywiołowych,
5) kościelne osoby prawne, które są właścicielami lub samoistnymi posiadaczami budynków lub ich części:
   a) zajętych przez organizacje polityczne lub społeczne oraz jednostki gospodarki uspołecznionej,
   b) wykorzystywanych do celów muzealnych, archiwalnych i bibliotek udostępnionych do użytku publicznego,
   c) zajętych na punkty katechetyczne, służących celom charytatywnym lub opieki społecznej oraz zajętych przez osoby duchowne będące emerytami,
   d) będących obiektami zabytkowymi wpisanymi do rejestru zabytków".

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy:
E. Łapa

203

UCHWAŁA Nr 55

Gminnej Rady Narodowej w Iwanowicach z dnia 25 marca 1987 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim

(Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Iwanowicach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatek obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka;
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka;
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach 2-krotna stawka;
4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 lub więcej pracowników — 3-krotna stawka;
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka;
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka;
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólno-spożywczych — 1-krotna stawka,
   b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka;
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka;
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną w pkt 1 do 5:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powirzechni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i nie zabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej,

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 ust. 1 dla osób fizycznych, będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej:
A. Musiałek

204

UCHWAŁA Nr 18

Gminnej Rady Narodowej w Wiśniowej
z dnia 11 listopada 1988 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na lata 1989—1992

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) Gminna Rada Narodowa w Wiśniowej uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze w zakresie: krawiectwa i wypału cegły — 2-krotna stawka opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązująca w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze — 3-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami — 2-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1,
4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3 — 3-krotną stawką opłaty skarbowej określonej w pkt 1.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze:
   a) świadczące co najmniej 50% usług dla ludności i rolnictwa,
   b) wykorzystujących do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na potrzeby ludności gminy — 2-krotna stawka opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązująca w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz gminny,
2) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu towarów przy posiadanych środkach transportowych o tonażu do 5 ton — 3-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1,
3) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży towarów ogólno-spożywczych bądź przemysłowych lub prowadzących działalność gastronomiczną — 3-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1,
4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3 — 3-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, które są właścicielami lub posiadaczami samoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaniem działalności wymienionej w § 1:

1) 25 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego z wyjątkiem domów letniskowych,
2) 50 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego,
3) 40 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ubezpieczeniu ustawowemu,
4) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntów zarówno zbudowanych, jak i nie zabudowanych z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i nie zabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego,
2) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ubezpieczeniu ustawowemu,
3) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i nie zabudowanej.

§ 3.

Obniża się stawki określone w §§ 1 i 2 o 50% dla osób fizycznych:

1) w wieku powyżej 60 lat prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) dla emerytów lub rencistów nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domków letniskowych i działek rekreacyjnych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej:

1) prowadzące działalność rzemieślniczą w zakresie szewstwa i kowalstwa,
2) będące czynnymi członkami Ochotniczej Straży Pożarnej.

§ 5.

Traci moc uchwała nr VII/32/85 Gminnej Rady Narodowej w Wiśniowej z dnia 28 kwietnia 1985 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na lata 1985 do 1988 (Dz.Urz. WK Nr 21, poz. 180).

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej:
A. Dybeł

205

ZARZĄDZENIE Nr 70

Prezydenta Miasta Krakowa
z dnia 23 grudnia 1988 r.

w sprawie ustalenia cen urzędowych za wywóz nieczystości przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz.U. z 1988 r. nr 27, poz. 195) oraz § 2 uchwały Nr 106 Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1988 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (Mon. Pol. nr 18, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się jednolite na obszarze województwa krakowskiego ceny za usługi świadczone przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej na rzecz gospodarki mieszkaniowej w zakresie:
1) wywozu nieczystości stałych w kwocie 840.— zł za 1 m^3,
2) wywozu nieczystości płynnych w kwocie 465.— zł za 1 m^3.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 18 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 29 marca 1988 r. w sprawie ustalania cen za wywóz nieczystości przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej (Dz.Urz. WK nr 6, poz. 29).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Prezydent Miasta:
T. Salwa

206

ZARZĄDZENIE Nr 1

Naczelnika Gminy w Drwini
z dnia 10 lutego 1988 r.

w sprawie czasu pracy placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych na terenie gminy Drwinia

Na podstawie art. XII § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Przepisy wprowadzające Kodeks Pracy (Dz.U. Nr 24, poz. 142) oraz § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie określenia upoważnień dla terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej do stanowienia przepisów prawa miejscowego (Dz.U. Nr 25, poz. 126) oraz zgodnie z zasadami ustalonymi zarządzeniem Nr 7 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 3 maja 1985 r. w sprawie czasu pracy placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych (Dz. Urz. MHWiU Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Godziny otwierania i zamykania uspołecznionych i nieuspołecznionych placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych na terenie gminy Drwinia w dni powszednie określa załącznik nr 1 do zarządzenia *), a dodatkowe dni wolne od pracy (soboty) określa załącznik nr 2 do zarządzenia *).

2. Ustalone zarządzeniem godziny otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów rzemieślniczych należy podać do wiadomości w formie wywieszek umieszczonych na drzwiach wyjściowych tych placówek.

§ 2. 1. Na czas przyjęcia towarów oraz inwentaryzacji planowych mogą być wyłączone z działalności tylko placówki o obsadzie jednoosobowej.

2. Każdorazowe wyłączenie z działalności uspołecznionej i nieuspołecznionej placówki handlowej, gastronomicznej i usługowej oraz skrócenie czasu pracy, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 1 wymaga zgody Naczelnika Gminy.

3. Po uzyskaniu zgody na zamknięcie placówki handlu detalicznego, zakładu gastronomicznego lub usługowego decyzję o powyższym w oryginale należy umieścić na drzwiach placówki (zakładu) wraz z informacją o najbliższych placówkach prowadzących ten sam rodzaj działalności.

4. Placówki handlu detalicznego oraz zakłady gastronomiczne i usługowe wytypowane do pracy w dodatkowe dni wolne od pracy nie powinny być w ciągu roku zmieniane a społeczeństwo powinno być informowane o godzinach i adresach pracujących jednostek.

5. Czas pracy placówek handlowych w okresie nasilonych prac polowych dostosowany zostanie do potrzeb rolników i kalendarza prac polowych.

§ 3. W niedzielę poprzedzającą święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy wszystkie placówki handlu detalicznego czynne są w godzinach ustalonych zgodnie z załącznikiem nr 1 do zarządzenia *).

§ 4. 1. W Nowy Rok oraz pierwszy dzień Wielkanocy i Bożego Narodzenia placówki handlu detalicznego i zakłady gastronomiczne są nieczynne.

2. W pozostałe niedziele i święta placówki handlu detalicznego i zakłady usługowe są nieczynne.

§ 5. W niedziele i święta poza wymienionymi w § 4 pkt 1 czynne są wytypowane zakłady gastronomiczne od godz. 9.00—21.00.

§ 6. Traci moc Zarządzenie Nr 1 Naczelnika Gminy z dnia 6 lutego 1987 r.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Naczelnik Gminy:
A. Szyba

207

ZARZĄDZENIE Nr 3

Naczelnika Gminy w Zabierzowie
z dnia 31 maja 1988 r.

w sprawie czasu pracy placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych

Na podstawie art. XII § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Przepisy wprowadzające Kodeks Pracy (Dz.U. Nr 24, poz. 142) oraz § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie określenia upoważnień dla terenowych organów administracji państwowej o właściwoś-

*) nie ogłasza się

ci ogólnej do stanowienia przepisów prawa miejscowego (Dz.U. Nr 25, poz. 126) zgodnie z zasadami ustalonymi zarządzeniem Nr 7 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 3 maja 1985 r. w sprawie czasu pracy placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych, (Dz. Urz. MHWiU Nr 3 poz. 7) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne

§ 1. 1. Zarządzenie ustala godziny otwierania i zamykania uspołecznionych i nieuspołecznionych placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych dla ludności w gminie Zabierzów.

2. Agenci oraz właściciele placówek i zakładów nieuspołecznionych mogą wydłużać godziny otwarcia placówek oraz uruchamiać je w dni dodatkowo wolne od pracy oraz niedziele i święta według własnego uznania.

3. Wydłużenie godzin otwarcia placówek i zakładów usługowych ponad ustalony czas pracy może nastąpić po porozumieniu ich kierowników z Naczelnikiem Gminy.

§ 2. 1. Dni i godziny otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego oraz zakładów gastronomicznych i usługowych należy podawać do publicznej wiadomości za pomocą ogłoszeń lub innych środków przekazu zwyczajowo przyjętych, z odpowiednim wyprzedzeniem w czasie.

2. Na czas przyjęcia towaru oraz inwentaryzacji planowych mogą być wyłączone z działalności tylko placówki i zakłady o obsadzie jednoosobowej.

§ 3. 1. Na drzwiach wejściowych do placówek handlu detalicznego oraz zakładów gastronomicznych i usługowych należy umieścić wywieszki zawierające informację:

1) w jakich godzinach i dniach czynna jest placówka lub zakład,
2) która najbliższa placówka lub zakład o podobnym rodzaju pełni dyżur w dodatkowe dni wolne od pracy.

§ 4. 1. Każdorazowe wyłączenie z działalności placówki handlowej, gastronomicznej i usługowej oraz skrócenie czasu jej pracy z wyjątkiem przypadków określonych w § 2 ust. 2 wymaga zgody Naczelnika Gminy.

2. Po uzyskaniu zgody na zamknięcie placówki handlu detalicznego, zakładu gastronomicznego lub usługowego, decyzję o powyższym w oryginale należy umieścić na drzwiach placówki wraz z informacją o najbliższych placówkach prowadzących ten sam rodzaj działalności.

II. Placówki handlu detalicznego

§ 5. Placówki handlu detalicznego czynne są zgodnie z załącznikiem nr 1 do zarządzenia *).

§ 6. W dniach poprzedzających bezpośrednio Święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy czas otwarcia placówek handlowych wydłuża się o jedną godzinę, z tym że placówki te są otwarte nie dłużej niż do godziny 17.00.

§ 7. W dni świąteczne Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku i Wielkanocy placówki handlu detalicznego są nieczynne.

§ 8. W niedzielę poprzedzającą Święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy placówki handlu detalicznego czynne są od godz. 8.00 do godz. 14.00, a stacje benzynowe jak w dzień powszedni.

§ 9. Sieć detaliczna artykułów nieżywnościowych pracuje w pierwszą i ostatnią sobotę miesiąca.

III. Zakłady gastronomiczne

§ 10. Zakłady gastronomiczne czynne są we wszystkie dni roku w godzinach ustalonych w załączniku nr 2 do zarządzenia *) z wyjątkiem dni świątecznych: Boże Narodzenie, Nowy Rok, Wielkanoc.

§ 11. W dni świąteczne i dodatkowe dni wolne od pracy zakłady gastronomiczne winny pracować jak w dni powszednie. W uzasadnionych przypadkach Naczelnik Gminy może ustalić inne godziny pracy.

§ 12. W dniach bezpośrednio poprzedzających Boże Narodzenie i Wielkanoc zakłady gastronomiczne mogą być czynne do godz. 16.00.

IV. Zakłady usługowe

§ 13. Ustala się godziny otwierania i zamykania zakładów usługowych w dni powszednie zgodnie z załącznikiem nr 3 do zarządzenia *).

V. Postanowienia końcowe

§ 14. Traci moc zarządzenie Naczelnika Gminy w Zabierzowie Nr 2 z dnia 28 maja 1987 r. w sprawie godzin otwierania i zamykania placówek handlowych, zakładów gastronomicznych i usługowych dla ludności na terenie gminy Zabierzów.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Naczelnik Gminy:
S. Rogoda

---

*) nie ogłasza się

Adres Redakcji i Administracji: **Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wiosny Ludów 3/4**

Prenumerata roczna zł 960.—

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupu poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy w Narodowym Banku Polskim VII Oddział Miejski, Kraków, konto nr 35073-5698-224 cz. 26, dz. 91, rozdz. 9142 § 64 na rachunek Wydziału Budżetowo-Gospodarczego

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Cena zł 64.—

Drukarnia Narodowa — Zakład Nr 6 — Kraków, ul. Elizy Orzeszkowej 7 — Zam. 5040/89 — Nakład 900 egz.